

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 30Csp/211/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317216480
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina L'achová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2018:2317216480.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred sudkyňou JUDr. Martinou L'achovou v právnej veci žalobcu: mBank SPÓLKA AKCYJNA, so sídlom Senatorska 18, Warszawa, Poľská republika, konajúca prostredníctvom organizačnej zložky mBank S.A., pobočka zahraničnej banky, so sídlom Pribinova 10, Bratislava, zast.: Bartošík Šváby s.r.o., so sídlom Plynárska 7/A, Bratislava, konajúca Mgr. Petrom Bartošíkom, proti žalovanej: X. T., A.. XX.X.XXXX, W. Š. X. XXX/XX, L., o zaplatenie 2.662,40 eur s prísl., takto

rozhodol:

Konanie sa v časti o zaplatenie sumy 2.662,40 eur zastavuje.

Vo zvyšnej časti sa žaloba zamieťa.

Žalobcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

Žalobcovi sa vracia súdny poplatok v sume 136,30 eur po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa na základe skutočností uvedených v žalobe zo dňa 17.7.2017 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.662,40 eur s príslušenstvom a náhradu trov konania.

2. V žalobe tvrdil, že so žalovanou uzavrel dňa 10.10.2012 zmluvu o poskytnutí úveru "mPôžičkaPlus", na základe ktorej zmluvy jej poskytol úver 5.000,- eur a žalovaný sa zaviazala poskytnutý úver splácať formou 60 mesačných splátok po 116,08 eur so splatnosťou splátky vždy k 28. dňu príslušného mesiaca. Celkovo mala žalovaná za poskytnutý úver žalobcovi zaplatiť 6.964,80 eur. Žalovaná sa so splácaním úveru dostala do omeškania, nereagovala ani na výzvy žalobcu, preto žalobca listom zo dňa 27.9.2015 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Žalovaná na poskytnutý úver zaplatila v období od 28.11.2012 do 12.8.2015 spolu 50 platieb, t. j. sumu 3.814,46 eur, dňa 2.2.2017 zaplatila sumu 50,- eur a dňa 31.3.2017 sumu 50,- eur.

3. Na preukázanie svojho nároku predložil listinné dôkazy, a to žiadosť o poskytnutie hotovostného úveru "mPôžičkaPlus" zo dňa 10.10.2012, zmluvu o poskytnutí úveru "mPôžičkaPlus" zo dňa 10.10.2012 a výpis z úverového účtu.

4. Podaním zo dňa 21.3.2018 právny zástupca žalobcu vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 2.662,40 eur späť, ktorú mu žalovaná zaplatila dňa 9.3.2018 v sume 500,- eur, dňa 16.3.2018 v sume 1.000,- eur a dňa 20.3.2018 v sume 1.162,42 eur. Vo zvyšnej časti na podanej žalobe zotrval.

5. Súd vo veci v súlade s ust. § 180 C.s.p. pojednával v neprítomnosti strán sporu, pričom vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov predložených žalobcom a zistil tento skutkový a právny stav veci:

6. V rámci skutkového stavu bolo v prejednávanej veci zistené, že strany uzavreli dňa 10.10.2012 zmluvu o poskytnutí úveru "mPôžičkaPlus", na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 5.000,- eur a žalovaná sa zaviazala splácať istinu spolu s úrokmi formou 60 mesačných splátok po 116,08 eur s konečnou splatnosťou úveru dňa 28.10.2017. Ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) bola dohodnutá na 15,6%, priemerná hodnota RPMN na 21,06% a úroková sadzba bola dohodnutá ako pohyblivá, ku dňu uzatvorenia zmluvy predstavovala 19,9% ročne. Žalovaná z titulu splácania úveru uhradila žalobcovi sumu 3.914,46 eur pred podaním žaloby a po podaní žaloby sumu 2.662,40 eur, t. j. spolu 6.576,86 eur.

7. Súd právne vec posúdil podľa nasledovných ustanovení:

8. Podľa ust. § 1 ods. 2 z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

9. Podľa ust. § 2 písm. a), b) a d) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

10. Podľa ust. § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

11. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

12. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

13. Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

18. Podľa ust. § 145 ods. 2 C.s.p. ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

19. Podľa ust. § 146 ods. 1 C.s.p. súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

20. Posudzovaný právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou je od svojho vzniku zmluvným vzťahom medzi spotrebiteľom a dodávateľom a zmluva, ktorá bola medzi stranami uzatvorená, je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaná ako spotrebiteľ nemohla individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzatvorenie zmluvy a zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere, keďže jej predmetom je poskytnutie úveru, ktorý sa žalovaná zaviazala žalobcovi ako veriteľovi v dohodnutých splátkach vrátiť, teda ide o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru (§ 1 ods. 2 ZoSÚ). Žalobca bol v čase uzavretia zmluvy v postavení veriteľa a zároveň dodávateľa (§ 2 písm. b) ZoSÚ v spoj. s § 52 ods. 3 OZ) s poukazom na predmet podnikania a žalovaná bola v postavení spotrebiteľa, pretože pri uzatváraní úverovej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Tento právny vzťah sa preto spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, príp. zákon o ochrane spotrebiteľa).

21. Pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom citovanej právnej úpravy je vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa preto preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov.

22. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v podobe, že úver je potrebné posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov.

23. Súd konštatuje, že zmluva obsahuje iba uvedenie mesačnej splátky úveru vo výške 116,08 eur bez podrobnejšej špecifikácie, čo vlastne zahŕňa. Zo zmluvy to zistiť nemožno. I keď zo zmluvy je zistiteľné, že popri uvedenej splátke mal žalovaný platiť aj prípadné poplatky, ktoré súvisia s vedením účtu mKonto, resp. za mimoriadne služby alebo činnosti banky, nemožno už zo zmluvy zistiť podrobnejšiu štruktúru splátky. Nikde v zmluve nie je uvedené aká časť splátky tvorí úhradu na istinu a aká na úroky. Zneniu ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ nezodpovedá len uvedenie úhrnnej splátky, lebo z princípov spotrebiteľskej ochrany vyplýva, že dané zmluvné dojednanie má vymedzovať konkrétnu výšku splátky istiny, výšku splátky úrokov a prípadne výšku splátky iných poplatkov. Zmyslom tejto právnej úpravy je, aby spotrebiteľ pri rozhodovaní medzi viacerými úverovými produktmi mal prehľad o tom, aká časť splátky pripadá na istinu a aká na úroky, resp. iné poplatky, inými slovami, aké nároky veriteľa úverovou splátkou vlastne spotrebiteľ plní, čo opätovne musí do zmluvného textu zakotviť veriteľ, v danom prípade (pôvodný) žalobca, ktorý zmluvu o spotrebiteľskom úvere pripravoval. Podľa názoru súdu uvedené údaje pritom v žiadnom prípade nemôžu nahradiť rozsiahle, individuálne nevyjednané, drobným, hustým písmom písané všeobecné obchodné podmienky. Ak zákon o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy predpisuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k)) a s jej neuvedením spojil tak závažný dôsledok, akým je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (11

ods. 1 písm. a) ZoSÚ) tak je zřejmé, že tato náležitost musela být jasným, určitým a zrozumitelným způsobem uvedena v této zmluvě a nemohla být nahrazena ani odkazy na všeobecné obchodní či jiné podmínky.

24. Existuje konstantní judikatura slovenských soudů, v zmysle ktorej sa má citované ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Z dôvodov rozsudku Krajského súdu v Žiline (sp. zn. 11Co/270/2016 zo dňa 13.9.2016) vyplýva o i. aj to, že pokiaľ aj je nesúladiť ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ s čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice č. 2008/48/ES, smernica upravuje minimum ochrany spotrebiteľa, ktoré je povinný členský štát zabezpečiť. Nič však nebráni členskému štátu zabezpečiť spotrebiteľovi vyšší štandard ochrany pred neprijateľnými podmienkami.

25. Vzhľadom na to, že úver, ktorého zostatok je predmetom konania, je bezúročný a bez poplatkov pre chýbajúce (resp. nesprávne uvedené) náležitosti vyžadované kogentnými ustanoveniami ZoSÚ, žalobcovi vzniklo právo na vrátenie rozdielu medzi poskytnutými a vrátenými finančnými prostriedkami. Žalobca poskytol žalovanej sumu 5.000,- eur, z ktorej suma 75,- eur predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, pričom žalovaná do podania žaloby na súd jednotlivými splátkami uhradila sumu 4.499,08 eur, po podaní žaloby sumu 2.662,40 eur (spolu 6.576,86 eur), teda viac ako bola povinná plniť.

26. Vzhľadom na späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 2.662,40 eur, ku ktorému späťvzatiu došlo pred otvorením pojednávania, teda sa nevyžaduje súhlas žalovanej s daným späťvzatím, súd v tejto časti konanie zastavil a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

27. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila.

28. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2, § 256 ods. 1, § 257 v spoj. s § 262 ods. 1 C.s.p., t. j. podľa úspešnosti v spore. Žalobca si žalobou uplatnil nárok na zaplatenie sumy 2.662,40 eur s prísl., konanie bolo v časti o zaplatenie sumy 2.662,40 eur zastavené z dôvodu úhrad vykonaných žalovanou, a vo zvyšnej časti bol neúspešný. Nakoľko žalovaná v zmysle vyššie uvedeného žalobcovi poskytnutý úver preplatila (o sumu 1.651,86 eur), túto skutočnosť považoval súd za dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré žalobcovi nepriznal náhradu trov konania s tým, že o výške trov už nie je potrebné samostatne rozhodovať.

29. O vrátení časti súdneho poplatku za žalobu súd rozhodol podľa ust. § 11 ods. 3, 4 z. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. Žalobca zaplatil súdny poplatok zo sumy 2.662,40 eur vo výške 159,50 eur, po čiastočnom späťvzatí žaloby predmetom konania zostalo príslušenstvo pohľadávky, z ktorej sa platí súdny poplatok vo výške 16,50 eur. Žalobcovi je preto potrebné vrátiť časť súdneho poplatku v sume 143,- eur, krátenú o 6,70 eur, t.j. 136,30 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, a to v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Galanta.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolaacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolaanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Odvolaanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z. č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.